Károlyi Csaba

„Puritánabb, egyszerűbb beszédmódra törekszem”

Beszélgetés Tóth Krisztinával

INTERJÚ - LVII. évfolyam, 39. szám, 2013. szeptember 27.

Tóth Krisztinának a könyvhétre jelent meg a 14. kötete, az *Akvárium*. Verseskötetek, gyerekversek, novellák és tárcák után az első regény. Az egyik legeredetibb hangú kortárs költő jó tíz éve elkezdett prózát is írni, azóta tán jobban is ismerjük ezt az arcát, mint a másikat. Pedig a *Porhó* (2001), a *Síró ponyva* (2004) és a *Magas labda* (2009) remek verseskötetek. A gyerekversekre fogékonyak számára pedig nagy élményt jelentettek a papírbőröndben prezentált kicsi könyvecskék, azaz *A londoni mackók*. Meg a Szabó T. Annával és Varró Dániellel közösen írt *Kerge ABC.* Közben különböző lapok – *Beszélő, Élet és Irodalom, Népszabadság, Népszava, Nők Lapja* – felkérésére kisprózák is születtek. Tóth Krisztina a lapok közkedvelt szerzője lett. Gács Anna mondta róla a *Hazaviszlek, jó?* című tárcakötet kapcsán, éppen az ÉS-kvartett beszélgetésében (*ÉS,* 2010/14., ápr. 9.): *„nem nagyon tudok olyan elődről, aki nőíróként-költőként része a korabeli kánonnak, és közben tárcaíróként is fellép, és valami jelentőset tesz le az asztalra”.* Legutóbbi kötete, a 2011-ben megjelent *Pixel*, melynek alcíme „szövegtest” volt, szintén komoly elismerő fogadtatásban részesült. Most megint valami újat és valami jelentőset tett le az asztalra. És megint olyasmit adott ki a kezéből, amit eddig még nem. Csuhai István írta róla a könyvheti számunkban (*ÉS,* 2013/23., jún. 7.): *„Az* Akvárium *egészen biztosan sokak kedvelt könyve lesz, a laikusok ugyanúgy örömüket lelik majd benne, mint ahogy a megrögzött modernistákat is könnyűszerrel kielégítheti (…) az* Akváriumb*an az ördögi éppen az egyszerűségben, a sallangmentességben és a mindent maga alá gyűrő, könyörtelen keserűség megjelenítésében bújik meg.”*